

Rok IV **Spotkanie 4**
Historia zbawienia – historią przymierzy

Cel: ukazanie zbawienia jako historii przymierzy Boga z człowiekiem, prowadzących do Nowego Przymierza dokonanego w Jezusie Chrystusie.

1. Praca z Pismem św.

- Podobnie jak w Księdze Rodzaju, tak i w Księdze Wyjścia spotykamy się z opowiadaniem biblijnym. Dlatego tekst, który będziemy rozważać, należy odczytywać zarówno w sensie wyrazowym, jak i typicznym.
- Obok opowiadania na temat okoliczności zawarcia przymierza spotykamy się z tekstem Prawa. Odczytujemy je w sensie wyrazowym, tzn. tak jak ono brzmi. Są to jednoznaczne polecenia Boga, które określają podstawowe zasady życia człowieka.

Wj 19.1-9. 21-22. 25-20, 21

- Czego oczekiwał Bóg od ludzi?

- O czym Bóg zapewnił ludzi?

- Czym typem jest Mojżesz?

- Jakie przymierze w przyszłości zapowiada przymierze z Mojżeszem?

- Czytając dalej Pięcioksiąg możemy powiedzieć, że wraz z zawarciem przymierza ustaliła się teokracja, czyli rządy Boga w narodzie i nad narodem, co wyraża się przez Jego władzę:

- nad królem - gdyż z królewskiego rodu Dawida wyrośnie Król – Zbawiciel
- nad Jerozolimą – stolicą, miastem świętym ze względu na miejsce jedynej świątyni izraelskiej

- nad życiem społecznym i osobistym przez Prawo
- Nowe Przymierze wiąże się z niewypełnieniem poprzedniego przymierza i z miłością Boga, który wydał swojego Syna na śmierć, aby ludzie otrzymali podwójną gwarancję tego przymierza. Pierwsza gwarancja ze strony Boga, druga ze strony ludzi, której jedynym gwarantem jest Jezus Chrystus. Chrystus jest w Nowym Przymierzu: Królem, świątynią Ducha i tym, który wypełnia Prawo w miłości.

Hbr 8, 1-2; 10-12 i 9, 11-15; 24-28 (w miarę możliwości przeczytać cały rozdział 8 i 9)

- Na czym polega wyższość Nowego Przymierza nad Starym?

2. Podsumowanie:

Przymierze stanowi podstawowy element Bożego planu zbawienia. Przymierze jest oparte na wierze. Zaś wiara, przymierze i plan Boży odnoszą się łącznie do stworzenia, utrzymania stworzenia w istnieniu. Słuchając lub czytając teksty biblijne powinniśmy sobie zawsze te związki uświadamiać i pytać, w czym dany tekst wyjaśnia poznane główne zagadnienia historii zbawienia.

3. Czwarta zasada

Gdy napotkamy teksty dla nas niezrozumiałe i będziemy chcieli je wyjaśnić, powinniśmy się odwołać do osób kompetentnych, a unikać zbyt swobodnych, własnych interpretacji.

POGŁĘBIAM, ROZUMIEM I STOSUJĘ

formacja w domu

Czytając w tym miesiącu Pismo święte zastosuję metodę **Västeras** (tzn metodę trzech znaków: **!**-tekst, który jest dla mnie odkryciem, **↑**- tekst, który jest wskazówką dla mnie, **?**- tekst dla mnie niezrozumiały). Miejsca dla mnie niezrozumiałe, oznaczone pytajnikiem, postaram się wyjaśnić pytając osobę kompetentną.